

Αριθμός απόφασης 119/2013

ΕΠΕΛΘΗ

Εν Ρόδω τη 11.09.2013

Ώρα 11.00 Ο ΕΠΙΔΟΥΣ

ΣΤΕΛΙΟΣ ΚΑΤΤΑΒΕΝΟΣ
ΑΝΚ. ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ Α-ΥΒ

ΤΟ

13/9/2013

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΡΟΔΟΥ

ΤΜΗΜΑ 1ο ΤΡΙΜΕΛΕΣ

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 4 Μαρτίου 2013, με δικαστές τους: Κωνσταντίνο Κουμπαρούλη, Πρόεδρο Πρωτοδικών ΔΔ, Σοφία Σαββοπούλου και Σπυρίδωνα Χονδρογιάννη (εισηγητή), Πρωτοδίκες Δ,Δ. και γραμματέα την Ιωάννα Παυλίδου, δικαστική υπάλληλο,

για να δικάσει την 425/18.10.2011 προσφυγή

της Ελένης Καρόφτη-Τάλια του Μερκουρίου, κατοίκου Κρεμαστής Ρόδου, η οποία παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου της Θωμά-Δημητρίου Σπανού, ο οποίος διόρισε πληρεξούσιο δικηγόρο τον Ελευθέριο Περίδη,

κατά του Ελληνικού Δημοσίου, που εκπροσωπείται από τον Προϊστάμενο της ΔΟΥ Ρόδου και παραστάθηκε δια του εξουσιοδοτημένου υπαλλήλου της ΔΟΥ Ρόδου Γεωργίου Γεωργά,

Μετά τη συνεδρίαση το Δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη και αφού μελέτησε τη δικογραφία και σκέφτηκε κατά το νόμο.

Η κρίση του είναι η εξής:

1. Επειδή, με την κρινόμενη προσφυγή, για την οποία έχει κατατεθεί το νόμιμο παράβολο (βλ. σχετικά το διπλότυπο είσπραξης τύπου Α-Σειράς Ζ 6959111), η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της υπ' αριθμ. 19689/19.7.2011 αρνητικής απάντησης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Ρόδου στην από 4.7.2011 αίτησή της για ακύρωση ή τροποποίηση, σύμφωνα με το άρθρο 75 του ν.2238/1994, των εκκαθαριστικών σημειωμάτων της δήλωσης φορολογίας εισοδήματος οικονομικού έτους 1998 και τη διενέργεια νέας εκκαθάρισης του φόρου εισοδήματος οικονομικού έτους 1998, χωρίς την προσθήκη διαφοράς τεκμηρίου λόγω αγοράς ακινήτου.

2. Επειδή, στο άρθρο 15 του ν. 2238/1994 «Κύρωση του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος» (Φ.Ε.Κ. Α' 151) ορίζεται ότι: «Το συνολικό εισόδημα προσδιορίζεται, κατ' εξαίρεση, με βάση τις δαπάνες διαβίωσης του φορολογούμενου και των προσώπων που συνοικούν με αυτόν και τον βαρύνουν, όταν το συνολικό ποσό των δαπανών που προσδιορίζεται κατά τα επόμενα άρθρα είναι ανώτερο από

το συνολικό καθαρό εισόδημα των κατηγοριών Α' έως Ζ'. Το εισόδημα που υπόκειται σε φόρο στην περίπτωση αυτή προσδιορίζεται κατά τα οριζόμενα στις διατάξεις του άρθρου 19» και στο άρθρο 17 αυτού ορίζεται ότι: «Ως ετήσια τεκμαρτή δαπάνη του φορολογουμένου, της συζύγου του και των προσώπων που τους βαρύνουν, λογίζονται και τα χρηματικά ποσά που πραγματικά καταβάλλονται για: α)...β)...γ) Αγορά ή χρονομεριστική ή χρηματοδοτική μίσθωση ακινήτων ή ανέγερση οικοδομών...», στο άρθρο 19 αυτού, ορίζεται ότι: «1. Η διαφορά μεταξύ του εισοδήματος που δηλώθηκε από τον φορολογούμενο ... και της συνολικής ετήσιας τεκμαρτής δαπάνης τους, των άρθρων 16 και 17, προσαυξάνει τα εισοδήματα που δηλώνονται ... κατά το ίδιο οικονομικό έτος του φορολογουμένου ..., κατά περίπτωση, από εμπορικές επιχειρήσεις ή από την άσκηση ελευθερίων επαγγελμάτων ... 2. Ο προϊστάμενος της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας κατά τον προσδιορισμό της διαφοράς της προηγούμενης παραγράφου υποχρεούται να λάβει υπόψη του τα αναγραφόμενα στη δήλωση χρηματικά ποσά, τα οποία αποδεικνύονται από νόμιμα παραστατικά στοιχεία και με τα οποία καλύπτεται ή περιορίζεται η διαφορά που προκύπτει. Στις περιπτώσεις αυτής της παραγράφου ο φορολογούμενος φέρει το βάρος απόδειξης, τα ποσά αυτά ιδίως είναι: α)...β)...γ) Ανάλωση κεφαλαίου που αποδεδειγμένα έχει φορολογηθεί κατά τα προηγούμενα έτη ή νόμιμα έχει απαλλαγεί από το φόρο ...». Περαιτέρω, στο άρθρο 61 παρ. 4 του ίδιου Κώδικα, ορίζεται ότι: «Η δήλωση αποτελεί δεσμευτικό τίτλο για τον φορολογούμενο. Μπορεί όμως, για λόγους συγγνωστής πλάνης, να την ανακαλέσει εν όλω ή εν μέρει φέροντας και το βάρος της απόδειξης των πραγματικών περιστατικών που τη συνιστούν. Η ανάκληση γίνεται με την υποβολή δήλωσης μέσα στο οικείο οικονομικό έτος στον προϊστάμενο της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας, με την οποία ανακαλείται φορολογητέα ύλη ή τεκμαρτή και πραγματική δαπάνη ή οποιοδήποτε προσδιοριστικό της δαπάνης στοιχείο, προκειμένου να προσδιοριστεί το εισόδημα με βάση τα τεκμήρια. Στην περίπτωση απόρριψης της ανάκλησης επιδίδεται από τον προϊστάμενο της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας, με απόδειξη, γνωστοποίηση αυτής στο φορολογούμενο, ο οποίος μπορεί να την προσβάλει προσφεύγοντας, μέσα σε προθεσμία είκοσι [20] ημερών από την επίδοση, ενώπιον του διοικητικού πρωτοδικείου...Ανάκληση δήλωσης με σκοπό την ανατροπή οριστικής και αμετάκλητης εγγραφής είναι ανεπίτρεπτη...» και στο άρθρο 66 αυτού ορίζεται μεταξύ άλλων ότι: «Ο προϊστάμενος της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας ελέγχει την ακρίβεια των επιδιδόμενων δηλώσεων και προβαίνει σε έρευνα για την εξακρίβωση των υποχρέων που δεν έχουν υποβάλλει δήλωση...». Περαιτέρω, στο

2^ο φύλλο της απόφασης 119/2013

άρθρο 68 του ίδιου Κώδικα ορίζεται ότι: «Με βάση τα αποτελέσματα του ελέγχου ο προϊστάμενος της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας εκδίδει φύλλα ελέγχου προσδιορισμού του φόρου, τόσο για αυτούς που έχουν επιδώσει δηλώσεις, όσο και για αυτούς που παρέλειψαν να επιδώσουν δήλωση...», στο άρθρο 69 ότι: «Αντίγραφο του φύλλου ελέγχου, που εκδίδεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 68, κοινοποιείται στον υπόχρεο μαζί με τη σχετική έκθεση ελέγχου...» και στο άρθρο 74 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος, ορίζεται ότι: «1. Ο προϊστάμενος της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας βεβαιώνει το φόρο, αρχικό ή πρόσθετο, κατά περίπτωση, που προκύπτει: α) Βάσει των δηλώσεων που υποβάλλονται. β) βάσει των φύλλων ελέγχου που αναφέρονται στο άρθρο 68, εφόσον αυτά έχουν οριστικοποιηθεί με διοικητική επίλυση της διαφοράς ή λόγω μη άσκησης ή εκπρόθεσμης άσκησης προσφυγής. γ) Βάσει οριστικών αποφάσεων διοικητικών δικαστηρίων ή πρακτικών δικαστικού συμβιβασμού. 2. Για τη βεβαίωση του φόρου, ο προϊστάμενος της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας συντάσσει χρηματικό κατάλογο μέσα σε προθεσμία δύο (2) μηνών από τη λήξη του μήνα που αποκτήθηκε ο τίτλος βεβαίωσης και οπωσδήποτε όχι αργότερα από τρία (3) έτη από το τέλος του έτους στο οποίο αποκτήθηκε ο τίτλος βεβαίωσης...». Ακόμη, στο άρθρο 75 του ΚΦΕ ορίζεται ότι: «1. Το φύλλο ελέγχου που οριστικοποιήθηκε επειδή δεν ασκήθηκε ένδικο μέσο, καθώς και αυτό που αφορά δήλωση η οποία κρίθηκε ελικρινής, δύναται να ακυρωθεί ή να τροποποιηθεί, κατά περίπτωση, για έναν από τους λόγους που αναφέρονται πιο κάτω, περιοριστικά: 2. Για την ακύρωση ή τροποποίηση του φύλλου ελέγχου, σύμφωνα με την παράγραφο 1, αποφασίζει ο προϊστάμενος της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας, με τη σύμφωνη γνώμη του αρμόδιου επιθεωρητή δημόσιων οικονομικών υπηρεσιών, ύστερα από αίτημα του φορολογουμένου ή προκειμένου για τις περιπτώσεις γ', δ' και ε' της παραγράφου 1, ο αρμόδιος επιθεωρητής δημόσιων οικονομικών υπηρεσιών, ύστερα από αίτημα του προϊσταμένου της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας. Η αίτηση αυτή υποβάλλεται μέσα σε τρία (3) έτη από την καταχώρηση του οικείου φύλλου ελέγχου στο βιβλίο που ορίζεται στην παρ. 3 του άρθρου 68». Τέλος, στο άρθρο 84 του ίδιου Κώδικα, ορίζεται ότι: «1. Η κοινοποίηση φύλλου ελέγχου, κατά τις διατάξεις του άρθρου 69, δεν μπορεί να γίνει μετά την πάροδο πενταετίας από το τέλος του έτους μέσα στο οποίο λήγει η προθεσμία για την επίδοση της δήλωσης. Το δικαίωμα του Δημοσίου για επιβολή του φόρου παραγράφεται μετά την πάροδο της πενταετίας...».

3. Επειδή, στην προκείμενη περίπτωση, από τα στοιχεία του φακέλλου της δικογραφίας, προκύπτουν τα ακόλουθα: Η προσφεύγουσα, με την υποβληθείσα προς την αρμοδία Δ.Ο.Υ. Ρόδου 141474/3.3.1998 δήλωση φορολογίας εισοδήματος οικονομικού έτους 1998, δήλωσε ότι με το 2829/20-2-1997 συμβόλαιο της συμβολαιογράφου Ρόδου Χρυσάνθης Κώτη, απέκτησε με αγορά, τα υπό στοιχεία ΓΠ1 και ΓΠ2 μελλοντικών βιδμηχανικών χώρων του ισογείου, που αντιστοιχούν στο 10% του μελλοντικού Γ κτιρίου του βιομηχανικού κέντρου «Αφοι Μανουσέλλη» στην περιοχή Ασγούρου Ρόδου, με κτηματολογικά στοιχεία Τόμος 4 γαιών Ρόδου, Φύλλο 164, Μεριδα 84 και φάκελλος 951, για τα οποία, είχε υποβληθεί στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. Ρόδου, η 3262/1996 δήλωση φόρου μεταβίβασης ακινήτου. Ως τίμημα για την αγορά του ως άνω ακινήτου, του οποίου η αγοραία αξία εκτιμήθηκε προσωρινά από την ως άνω Δ.Ο.Υ., στο ποσό των 31.361.965 δραχμών, δηλώθηκε με την προαναφερθείσα δήλωση ΦΜΑ το ποσό του 1.000.000 δραχμών. Από την εκκαθάριση της δήλωσης φόρου εισοδήματος, προέκυψε φόρος εισοδήματος οικονομικού έτους 1998, μετά την προσθήκη του ως άνω ποσού των 31.361.965 δρχ ως ετήσιας τεκμαρτής δαπάνης λόγω της αγοράς του ανωτέρω ακινήτου κατά το εν λόγω οικονομικό έτος, το ποσό των 18.451.719 δραχμών. Ακολούθως, υποβλήθηκε από την προσφεύγουσα η 30/4-1-1999 «αίτηση επανεξέτασης» της δήλωσής της φορολογίας εισοδήματος οικονομικού έτους 1998, με την οποία, υποστήριξε ότι δεν υπολογίστηκε κατά τη διενεργηθείσα εκκαθάριση, η ανάλωση κεφαλαίου προηγούμενων ετών (χρήσεων) που είχε ήδη φορολογηθεί και ταυτόχρονα, η 151143/4-1-1999 συμπληρωματική δήλωση φορολογίας εισοδήματος οικονομικού έτους 1998, με την οποία δήλωσε ανάλωση κεφαλαίου που ήδη φορολογήθηκε, ποσού 30.000.000 δραχμών. Εν συνεχεία, βάσει της από 12-10-1999 έκθεσης ελέγχου του υπαλλήλου της αρμόδιας Δ.Ο.Υ. Μιχαήλ Σωτηράκη, μετά τη διενέργεια προσωρινού ελέγχου της ως άνω δήλωσης, έγινε εν μέρει δεκτή η ως άνω συμπληρωματική δήλωση, προσδιορίστηκε σε 5.354.616 δραχμές το φορολογηθέν ποσό προηγούμενων χρήσεων που αναλώθηκε, εκδόθηκε το με αριθμό χρηματικού καταλόγου 363/12.10.1999 εκκαθαριστικό σημείωμα φόρου εισοδήματος οικονομικού έτους 1998, με το οποίο έγινε νέα εκκαθάριση του φόρου και προέκυψε φόρος εισοδήματος 16.042.141 δρχ., κατ' εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 17 εδ. γ' του Ν. 2238/ 1994, λόγω διαφοράς τεκμηρίου από την αγορά ακινήτου, ποσού 25.382.479 δρχ. (363/12-10-1999 ΑΦΕΚ). Μετά ταύτα, η προσφεύγουσα υπέβαλε την 336/18-4-2000 συμπληρωματική δήλωση φόρου μεταβίβασης ακινήτου, κατ' ειδικό τρόπο περαίωσης της δήλωσης ΦΜΑ 3262/96 σύμφωνα με τις διατάξεις του

5

3^ο φύλλο της απόφασης 119/2013

άρθρου 14 του ν. 2753/99, δηλ. μετά την εφαρμογή, στην περιοχή που κείται το εν λόγω ακίνητο, του αντικειμενικού συστήματος προσδιορισμού της αξίας του, κατ' εφαρμογή του ν. 1249/1982. Με την δήλωση αυτή, η οποία περαιώθηκε ως ειλικρινής, έγινε δεκτή ως φορολογητέα αξία, η αξία του οικοπέδου που προέκυψε από την εφαρμογή του αντικειμενικού συστήματος προσδιορισμού της αξίας των ακινήτων στην περιοχή, η οποία ανέρχονταν στο ποσό των 107.016 δραχμών. Ακολούθως, η προσφεύγουσα, υπέβαλε την 4182/2-11-2001 συμπληρωματική της αρχικής 3262/96 δήλωσης φόρου μεταβίβασης ακινήτου, προκειμένου να προβεί σε σύνταξη τροποποιητικής πράξης του συμβολαίου αγοράς του ενδίκου ακινήτου, αντικαθιστώντας τον όρο που προέβλεπε ότι οι βιοτεχνικοί χώροι Γ11 και Γ12 θα παραδίδονταν στην κατάσταση του μετόν, με τη διατύπωση ότι μεταβιβάζεται ποσοστό 10% εξ αδιαιρέτου στο οικόπεδο, που αντιστοιχεί στο δικαίωμα ανέγερσης των Γ11 και Γ12 βιομηχανικών χώρων. Εν συνεχεία, υποβλήθηκε από την προσφεύγουσα, η 25041/7.9.2005 αίτηση, με την οποία, ανακαλώντας, εμμέσως, την 151143/4.1.1999 συμπληρωματική δήλωσή της, ζήτησε νέα εκκαθάριση του οφειλομένου κατά το οικονομικό έτος 1998 φόρου, χωρίς την προστεθείσα διαφορά τεκμηρίου λόγω αγοράς του ως άνω ακινήτου, ισχυριζόμενη ότι με την 336/18-4-2000 συμπληρωματική δήλωση φόρου μεταβίβασης ακινήτου, περαιώθηκε η 3262/1996 δήλωση ΦΜΑ, εκτιμήθηκε οριστικά η αξία του ποσοστού του μεταβιβασθέντος οικοπέδου σε 107.016 δρχ και οι βιοτεχνικοί χώροι ως δικαίωμα ανέγερσης στο μέλλον, αφού δεν υφίσταντο κατά τη σύναψη του 2829/20-12-1997 συμβολαίου αγοράς. Επί της αιτήσεως αυτής εκδόθηκε αρνητική απάντηση του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ Ρόδου (25041/1-12-2005), με την οποία απορρίφθηκε το ανωτέρω αίτημα, για τον λόγο ότι, σύμφωνα με την διάταξη του άρθρου 61 παρ. 4 του ν.2238/1994, η δήλωση του φορολογουμένου αποτελεί δεσμευτικό τίτλο, δυναμένη να ανακληθεί, εν όλω ή εν μέρει, λόγω συγγνωστής πλάνης, μόνον εντός του οικείου οικονομικού έτους. Περαιτέρω δε, σύμφωνα με την διάταξη του άρθρου 84 του ίδιου νόμου, το δικαίωμα του Δημοσίου για επιβολή του φόρου, συνεπώς και το δικαίωμα του φορολογούμενου για ανάκληση ή τροποποίηση της φορολογικής δήλωσης, παραγράφεται μετά την πάροδο της πενταετίας. Συνεπώς, οι σχετικές αξιώσεις που αφορούσαν το οικονομικό έτος 1998 (χρήση 1997) παραγράφονταν μετά την πάροδο πενταετίας από το τέλος του έτους μέσα στο οποίο έληγε η προθεσμία για την επίδοση της δήλωσης, δηλ. στις 31-12-2003, και δεν ήταν

δυνατόν να γίνει δεκτή κατά τα ανωτέρω η υποβληθείσα δήλωση, αφού αυτή υποβλήθηκε μεταγενέστερα, ήτοι στις 7-9-2005. Κατά της ανωτέρω απόρριψης, η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή, ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, ζητώντας την ακύρωση της ως άνω αρνητικής απαντήσεως, ισχυριζόμενη αφ' ενός ότι πάσχει λόγω αοριστίας και έλλειψης επαρκούς αιτιολογίας και αφ' ετέρου, ότι δεν ελήφθη υπόψη η οριστικώς προσδιορισθείσα αξία του μεταβιβασθέντος ποσοστού του αγορασθέντος οικοπέδου, που εκτιμήθηκε με την 336/18-4-2000 συμπληρωματική δήλωση φόρου μεταβίβασης ακινήτου, σε 107.016 δρχ, ούτε καν το γεγονός ότι επρόκειτο για μεταβίβαση δικαιώματος ανέγερσης μελλοντικών και όχι ήδη ανεγερθέντων οικοδομών. Το Δικαστήριο, αφού έλαβε υπόψη: α) ότι ο φορολογούμενος μπορεί να ανακαλέσει τη δήλωση φορολογίας εισοδήματος λόγω νομικής πλάνης ή πλάνης περί τα πράγματα προσηκόντως αποδεικνυομένης εντός του χρόνου παραγραφής της σχετικής φορολογικής αξίωσης του Δημοσίου, η οποία είναι πενταετής και άρχεται από το τέλος του έτους μέσα στο οποίο λήγει η προθεσμία για την υποβολή της φορολογικής δήλωσης, β) ότι η προσφεύγουσα, μετά από την έκδοση του με αριθμό χρηματικού καταλόγου 16/92/16.11.1998 εκκαθαριστικού σημειώματος φορολογίας εισοδήματος οικονομικού έτους 1998, υπέβαλε την με αριθμό πρωτοκόλλου 30/4.1.1999 αίτηση επανεξέτασης της αρχικής δήλωσής της φορολογίας εισοδήματος οικονομικού έτους 1998, συνυποβάλλοντας ταυτόχρονα προς μείωση της τεκμαρτής δαπάνης την υπ' αριθμ. 151143/4.1.1999 συμπληρωματική δήλωση, με την οποία δήλωσε ανάλωση κεφαλαίου που ήδη φορολογήθηκε, ποσού 30.000.000 δραχμών, η οποία έγινε εν μέρει δεκτή από τη φορολογική αρχή με την έκδοση του με αριθμό ΑΦΕΚ 363/12.10.1999 εκκαθαριστικού σημειώματος, το οποίο κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα στις 27-10-1999, γ) ότι ναι μεν ως πράγματι καταβαλλόμενο χρηματικό ποσό για την αγορά ακινήτου θεωρείται το ποσό που καταβάλλει ο φορολογούμενος για την αγορά αυτή και αναγράφεται στο οικείο μεταβιβαστικό συμβόλαιο, δύναται όμως ο φορολογούμενος να αποδείξει με κάθε νόμιμο μέσο ότι, στη συγκεκριμένη περίπτωση, το αναγραφόμενο στο μεταβιβαστικό συμβόλαιο ποσό, έστω και αν είναι κατώτερο της αγοραίας αξίας (όπως αυτό προσδιορίστηκε προσωρινά από την φορολογική αρχή), είναι το πράγματι καταβληθέν (πρβλ ΣτΕ 2408/2005), πλην όπω, η προσφεύγουσα, όπως προέκυπτε από τα στοιχεία της δικογραφίας, δεν αμφισβήτησε την προσδιορισθείσα προσωρινά από την φορολογική αρχή αγοραία αξία του ακινήτου, αλλά υπέβαλε στο τμήμα κεφαλαίου της διάδικης Δ.Ο.Υ. την 336/2000 συμπληρωματική δήλωση ΦΜΑ για την κατ' ειδικό τρόπο περαίωση της

Κ

[Signature]

4^ο φύλλο της απόφασης 119/2013

3262/1996 δήλωσης ΦΜΑ σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 14 του ν. 2753/1999, αποδεχόμενη ως φορολογητέα αξία του οικοπέδου, εκείνη που προκύπτει αντικειμενικά με την πρώτη εφαρμογή του αντικειμενικού συστήματος προσδιορισμού της αξίας των ακινήτων της περιοχής και δεν αφορούσε την φορολογία εισοδήματος οικονομικού έτους 1998 και δ) η προσφεύγουσα δεν προέβη σε αμφισβήτηση της σχετικής φορολογικής ενοχής της με την προσβολή του εκκαθαριστικού σημειώματος με προσφυγή ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου, αλλά ούτε και σε ανάκληση της ένδικης δήλωσής της φορολογίας εισοδήματος για έλλειψη φορολογικής υποχρέωσης εντός της προθεσμίας επιβολής του φόρου, δηλαδή της πενταετίας, μέσα στην οποία ήταν δυνατή η ανάκλησή της, ενώ δεν υπέβαλε ούτε αίτηση για την ακύρωση οριστικοποιηθείσας εγγραφής, κατ' άρθρο 75 του ν. 2238/1994 αντιθέτως, η προσφεύγουσα, κατέθεσε την 25041 και από 7.9.2005 «αίτηση επανεξέτασης», η οποία συνιστούσε έγγραφη έμμεση ανάκληση της δήλωσής της φορολογίας εισοδήματος οικονομικού έτους 1998, που απορρίφθηκε με την προσβαλλόμενη πράξη, στις 7-9-2005, ήτοι, μετά την παρέλευση του χρόνου παραγραφής της σχετικής φορολογικής αξίωσης του Δημοσίου και την οριστικοποίηση της σχετικής φορολογικής υποχρέωσης, είτε αυτή αφορά στην αρχική είτε στην συμπληρωματική δήλωση η οποία προθεσμία συμπληρώθηκε στις 31-12-2003 και στις 31-12-2004 αντιστοίχως), μετά την οποία δεν ήταν δυνατή σε κάθε περίπτωση η ανάκλησή της), έκρινε, με την 629/2008 απόφαση του απόφαση η οποία τελεσιδίκησε με την έκδοση της 301/211 απόφασης του Διοικητικού Εφετείου Πειραιά), ότι νομίμως ο Προϊστάμενος της διάδικης Δ.Ο.Υ. με την προσβαλλόμενη πράξη απέρριψε το σχετικό αίτημα της προσφεύγουσας. Στη συνέχεια, η προσφεύγουσα άσκησε την 19689/4.7.2011 αίτηση προς τον Προϊστάμενο της ΔΟΥ Ρόδου, με την οποία ζητούσε την ακύρωση ή τροποποίηση της οριστικής εγγραφής σύμφωνα με το άρθρο 75 του ν.2238/1994, των εκκαθαριστικών σημειωμάτων της δήλωσης φορολογίας εισοδήματος οικονομικού έτους 1998 (εκκαθαριστικά σημειώματα 16/92/16.11.1998 και 363/12.10.1999) και τη διενέργεια νέας εκκαθάρισης του φόρου εισοδήματος οικονομικού έτους 1998, χωρίς την προσθήκη διαφοράς τεκμηρίου λόγω αγοράς ακινήτου. Η αίτησή της απορρίφθηκε με την 19689/19.7.2011 αρνητική απάντηση του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Ρόδου, με το σκεπτικό ότι πέραν των εκκαθαριστικών σημειωμάτων δεν εξεδόθησαν φύλλα ελέγχου φορολογίας εισοδήματος, ενώ και το δικαίωμα

υποβολής ανακλητικής δήλωσης εκ μέρους της προσφεύγουσας έχει παραγραφεί. Στρεφόμενη κατά της ανωτέρω απόρριψης με την κρινόμενη, η προσφεύγουσα επιδιώκει την ακύρωσή της, υποστηρίζοντας σχετικά ότι τα εκκαθαριστικά σημειώματα (16/92/16.11.1998 και 363/12.10.1999) υπέχουν θέση φύλλων ελέγχου και έχουν καταστεί οριστικά λόγω μη άσκησης ενδίκων μέσων κατά αυτών, με συνέπεια, δεδομένου ότι αυτά δεν έχουν καταχωρηθεί στο βιβλίο του άρθρου 68, παρ.3 του ΚΦΕ, η ίδια να μην έχει απωλέσει το δικαίωμα άσκησης αίτησης ακύρωσης των εκκαθαριστικών σημειωμάτων σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 75 ΚΦΕ, η οποία ασκείται εντός τριετίας από την καταχώρηση αυτή.

4. Επειδή, σύμφωνα με τα ανωτέρω, προκειμένου να εφαρμοσθεί το άρθρο 75 του ΚΦΕ, απαιτείται η οριστικοποίηση φύλλου ελέγχου λόγω μη άσκησης ενδίκου μέσου. Επί του προκειμένου η προσφεύγουσα, στρεφόμενη κατά της 25041/1-12-2005 αρνητικής απάντησης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ Ρόδου, με προηγούμενη προσφυγή της, επιδίωκε την τροποποίηση και των 16/92/16.11.1998 και 363/12.10.1999 εκκαθαριστικών σημειωμάτων, τα οποία προσδιόριζαν τη φορολογική της υποχρέωση. Συνεπώς, ακόμη και αν υποθεθεί ότι τα εκκαθαριστικά αυτά σημειώματα ταυτίζονται με τα φύλλα ελέγχου για τα οποία κάνει λόγο το άρθρο 75 ΚΦΕ, αυτά οριστικοποιήθηκαν όχι λόγω μη άσκησης ενδίκων μέσων κατά αυτών, αλλά ύστερα από την έκδοση της 301/211 απόφασης του Διοικητικού Εφετείου Πειραιά, με συνέπεια να μην είναι δυνατό να εφαρμοσθεί το άρθρο 75 του ΚΦΕ. Κατ' ακολουθία, πρέπει να απορριφθεί η κρινόμενη προσφυγή και να καταπέσει υπέρ του Δημοσίου το καταβληθέν παράβολο.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

- Απορρίπτει την προσφυγή.
- Διατάσσει την κατάπτωση του παραβόλου.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στη Ρόδο στις 22-4-2013

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ

Η απόφαση δημοσιεύτηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στις 31-5-2013 με τη συμμετοχή στη σύνθεση της πρωτοδίκου Δ.Δ. Ηλιάνας Χαλαμπαλή, λόγω μετάθεσης του Πρωτοδίκη Δ.Δ. Σπύρου Χονδρογιάννη.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
2*08*2013
Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
Α. ΣΤΑΓΚΑΣ